

на село. Изпърво моите кучета не ме познаваха и започваха да ме лаятъ. Но щомъ ме наближаваха, изведнажъ отъ срамъ навеждаха глави и се обръщаха настрани.”

4 *Кучето често се прѣструва.* „Едно отъ моите кучета всѣкога ме придружаваше, като ходѣхъ на гости у познатитѣ си. Но всѣки пѫтъ то се даваше съ друго едно голѣмо куче, което имаха моите познати. Затова рѣшихъ да не го водя съ мене, когато тръгнѣхъ пакъ на гости у сѫщите хора. За да се укрия отъ кучето си, прибѣгвахъ къмъ една хитростъ. Прѣди да излѣза, накарвахъ слугинята да го повика и да му даде храната малко по малко, за да го задържи до като замина. Иначе често съмъ го врѣщалъ съ камъне.

Веднажъ кучето се прѣстори на заспало, ужъ че не забѣлѣзва моето приготовление за излизане.

Въ пѫтя си азъ често се обръщахъ назадъ да не би кучето да върви подирѣ ми. Прѣзъ всичкото врѣме не го забѣлѣзахъ. Най-послѣ достигнахъ кѫщата на познатитѣ си и що да видя?

Моето куче ме посрѣщна радостно. То ме изпрѣварило и извѣстило на познатитѣ ми за моето посѣщеніе. Обяснявамъ си случката така. Кучето е гледало прѣзъ стъклена врата когато съмъ излѣзвалъ отъ кѫщи. То е излѣзо веднага подирѣ ми, но минало е прузъ друга улица да не би да го видя. Така ме е изпрѣварило. Дяволъ куче!”